

ЧАСТЬ ПЪРВА.

I.

Образуване на българската народност.

1. Заселение на Балканския полуостровъ съ славѣни.

Югославѣнските народи — българи, сърбо-хървати и словинци не сѫ староседѣлци въ земитѣ, които сега обитаватъ; тѣ сѫ пришелци отъ съверъ. Не е установено кога сѫ тѣ оставили своята съверна родина,¹⁾ но историческите свидѣтелства и новите научни издирвания сочатъ, какво прѣзъ VII вѣкъ слѣдъ Хр. сѫ станали голѣмитѣ масови и послѣдни прѣселения на южнитѣ славѣни отъ Дунава на югъ.²⁾

Югославѣнското прѣселение на Балканския полуостровъ е станало въ сврѣзка съ голѣмого движение на срѣднеазийските и източноевропейски народи и съ политическите условия, настанали въ византийската империя въ края на старитѣ и въ началото на срѣднитѣ вѣкове. Вестготите, които живѣли въ сегашна южна Русия и на съверъ отъ долния Дунавъ, бидейки застрашени отъ стремителния напоръ на хунските народи, прѣзъ 376 г. подирили гостоприемство въ Византия. Съ позволението на византийския императоръ Валента тѣ

¹⁾ Л. Г. Нидерле (О времени переселенія Славянъ съ съвера горѣ Карпатскихъ въ Венгрію, въ Труды XI-го арх. съѣзда въ Киевѣ II, I—5), възъ основа на археологически данни, именно гробницы, смѣта, че въ съверно Маджарско славѣнитѣ слѣзли още въ епохата до Р. Хр.

²⁾ L. Niederle, Slovanské starožitnosti. Díl II. V Praze 1906. — Ст. Станојевић, О јужним словенима у VI, VII и VIII веку, въ Глас Српске краљ. академије LXXX (1909 г.). — Сѣчи, Историја српскога народа, 2⁰ изд., Београд 1910. — С. Jireček, Geschichte der Serben, Bd. I. Gotha 1911. (Срѣбски прѣводъ на сѫщото: К. Јиречек, Историја Срба. Превео Ј. Радонић. Београд 1911).